

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 7C/133/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3716204026
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Jankovský
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2016:3716204026.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Považskej Bystrici sudca JUDr. Róbert Jankovský v právnej veci žalobkyne H. L., X.. XX.X.XXXX, L. F.. E. XXX/XX, J., právne zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Jaroslav Čibenska, s.r.o., Vajanského 6, Trenčín proti žalovanej JC. F.S., X.. XX.X.XXXX, L. H. XXXX/X, J., právne zastúpená JUDr. Janou Ježíkovou, advokátkou, AK Považská Bystrica, Nám. A. Hlinku 29/34 o zaplatenie sumy 1.640,- eur istiny s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobkyni sumu 1.605,- eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 35,- eur a uplatneného úroku z omeškania **z a s t**
a v u j e titulom spávkovania návrhu.

Žalobkyni súd **p r i z n á v a** nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala, aby súd zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť jej sumu 1.640,- eur s 5% úrokom z omeškania ročne od 29.4.2016 do zaplatenia tvrdiac, že dňa 24.6.2013 uzavrela so žalovanou Zmluvu o pôžičke, na základe ktorej žalovanej požičala finančnú čiastku vo výške 2.200,- eur, ktorú sumu sa žalovaná zaviazala vrátiť. Podľa žalobkyne žalovaná prevzatie finančnej čiastky 2.200,- eur z titulu pôžičky potvrdila vlastnoručným podpisom, pričom podľa žalobkyne uvedená pôžička bola bezúročná a bez uvedenia termínu jej splatnosti. Podľa žalobkyne z poskytnutej pôžičky jej žalovaná vrátila celkovo sumu 560,- eur, a to formou 15 splátok po 35,- eur v dňoch 22.7.2013, 23.8.2013, 20.9.2013, 21.10.2013, 21.11.2013, 20.12.2013, 27.1.2014, 25.2.2014, 25.3.2014, 23.4.2014, 22.5.2014, 23.6.2014, 23.7.2014, 23.8.2014, 23.9.2014 a ďalej na jej účet vedený v peňažnom ústave VÚB banka, a.s. jej žalovaná formou 3 splátok zaslala na úhradu pôžičky celkovo sumu 35,- eur, a to dňa 11.12.2015 sumu 10,- eur, dňa 21.12.2015 sumu 15,- eur a dňa 14.3.2016 sumu 10,- eur. Žalobkyňa ďalej uviedla, že v minulosti opakovane niekoľkokrát žalovanú vyzvala k zaplateniu zvyšku pôžičky, avšak bezúspešne. Po uvedených neúspešných pokusoch o vrátenie pôžičky sa vo veci nechala zastupovať E.. F. P., prostredníctvom ktorej žalovanú vyzvala predžalobnou výzvou zo dňa 7.3.2016 na úhradu zostatku nesplatennej časti pôžičky vo výške 1.640,- eur v lehote do 10 dní od doručenia výzvy. Podľa žalobkyne žalovaná ani na uvedenú výzvu nereagovala, z dôvodu čoho žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu Advokátska kancelária JUDr. Jaroslav Čibenska, s.r.o. Trenčín opätovne písomnou výzvou zo dňa 11.4.2016 žalovanú vyzvala na dobrovoľné plnenie zostatku jej dlhu z titulu nesplatennej časti pôžičky tak, aby uvedenú sumu bezodkladne po doručení písomnej výzvy uhradila na účet jej právneho zástupcu.

2. Na základe podanej žaloby Okresný súd Považská Bystrica vydal dňa 24.5.2016 pod č.k. 7C/133/2016-17 platobný rozkaz, ktorým uložil žalovanej, aby v lehote do 15 dní od jeho doručenia

zaplatila žalobkyni sumu 1.640,- eur spolu s 5% úrokom z omeškania ročne od 29.4.2016 do zaplatenia a súčasne, aby žalobkyni nahradila trovy konania vo výške 98,- eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 191,74 eur.

3. V zákonnej 15-dňovej lehote žalovaná podala proti uvedenému platobnému rozkazu odpor, v ktorom potvrdila skutočnosť uvádzanú žalobkyňou o tom, že dňa 24.6.2013 uzavreli Zmluvu o pôžičke, na základe ktorej si od žalobkyne požičala sumu 2.200,- eur s tým, že podľa žalovanej obsahom Zmluvy o pôžičke bol aj jej záväzok požičané peniaze splácať v pravidelných 35,- eurových mesačných splátkach. V podanom odpore žalovaná ďalej uviedla, že okrem splátok, ktoré žalobkyňa uviedla v podanej žalobe a ktorými žalobkyni uhradila celkovo sumu 560,- eur, poukázala žalobkyni aj ďalšie 35,- eurové mesačné splátky, a to v mesiacoch október, november a december 2014, ako aj v mesiacoch január až jún 2016. Týmito splátkami, ktoré žalobkyni odovzdala v reštaurácii P. H. Y. J., kde pracovala, a to bez písomného potvrdenia prevzatia týchto splátok, žalobkyni z poskytnutej pôžičky uhradila časť vo výške 315,- eur. V podanom odpore proti platobnému rozkazu žalovaná ďalej poukázala na skutočnosť, že nakoľko pri uzatváraní Zmluvy o pôžičke sa so žalobkyňou dohodli, že požičanú sumu jej bude splácať v 35,- eurových mesačných splátkach, ktoré budú splatné vždy do konca kalendárneho mesiaca, a to po dobu 119 mesiacov a súčasne, keďže medzi nimi nedošlo k žiadnej dohode o predčasnej splatnosti pôžičky, z uvedeného dôvodu má žalobkyňa nárok len na úhradu doteraz neuhradených splátok. Žalovaná poukázala na to, že od prevzatia pôžičky ku dňu podania odporu proti platobnému rozkazu uplynulo 36 mesiacov, za ktoré mala žalobkyni uhradiť celkovo sumu 1.260,- eur. Z tejto sumy uhradila čiastku vo výške 875,- eur a teda jej dlh voči žalobkyni predstavuje vrátane splátky za mesiac jún 2016 sumu 422,- eur. Túto sumu pritom žalovaná žiadala, aby bola zaviazaná k povinnosti zaplatiť žalobkyni, vzhľadom na svoju nepriaznivú finančnú situáciu v pravidelných mesačných splátkach.

4. K podanému odporu proti platobnému rozkazu sa žalobkyňa vyjadrila prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomným podaním zo dňa 11.7.2016, v ktorom spochybnila žalovanou tvrdenú skutočnosť, že na úhradu pôžičky jej žalovaná poukázala splátky po 35,- eur mesačne v mesiacoch október, november a december 2014 a v mesiacoch január až jún 2016. Ďalej v uvedenom písomnom vyjadrení žalobkyňa spochybnila žalovanou uvádzanú skutočnosť, že v rámci uzavretej Zmluvy o pôžičke sa spoločne dohodli, že žalovaná jej pôžičku bude splácať v pravidelných 35,- eurových mesačných splátkach po dobu 119 mesiacov. Naopak podľa žalobkyne doba splnenia záväzku zo strany žalovanej dohodnutá nebola, z toho dôvodu, žalobkyňa vyzvala žalovanú písomnou výzvou zo dňa 7.3.2016, aby jej nesplatenú časť pôžičky vo výške 1.640,- eur uhradila v lehote do 10 dní od doručenia tejto výzvy.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, žalovanej, oboznámením listiny, na ktorej žalobkyňa so žalovanou písomne potvrdili, že dňa 26.4.2013 žalovaná prevzala od žalobkyne sumu 2.200,- eur a na ktorej žalovaná so žalobkyňou písomne potvrdili vyplatenie a prevzatie 15-tich 35,- eurových mesačných splátok, predžalobnej výzvy na úhradu pôžičky zo dňa 7.3.2016, predžalobnej výzvy na vrátenie pôžičky zo dňa 11.4.2016, odporu podaného žalovanou proti platobnému rozkazu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 24.5.2016 č.k. 7C/133/2016-17, písomného vyjadrenia žalobkyne k podanému odporu zo dňa 11.7.2016, písomného vyjadrenia žalovanej zo dňa 15.9.2016, listu adresovaného žalovanou žalobkyni zo dňa 13.5.2016 a zistil nasledovné:

6. Dňa 24.6.2013 žalobkyňa požičala žalovanej sumu 2.200,- eur, čo obe strany konania potvrdili vlastnoručným podpisom na listine, ktorá sa nachádza na čl. 5 spisu. Na tej istej listine obe strany konania, t.j. žalobkyňa ako aj žalovaná, svojimi vlastnoručnými podpismi potvrdili, že žalovaná odovzdala žalobkyni na úhradu uvedenej pôžičky 35,- eurové mesačné splátky v dňoch 22.7.2013, 23.8.2013, 20.9.2013, 21.10.2013, 21.11.2013, 20.12.2013, 27.1.2014, 25.2.2014, 25.3.2014, 23.4.2014, 22.5.2014, 23.6.2014, 23.7.2014, 23.8.2014, 23.9.2014. Tieto skutočnosti medzi stranami konania neboli sporné. Rovnako nebolo sporné ani to, že žalovaná na úhradu pôžičky poukázala žalobkyni na jej účet č. R. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXXX ďalšie splátky, a to dňa 11.12.2015 sumu 10,- eur, dňa 21.12.2015 sumu 15,- eur a dňa 14.3.2016 sumu 10,- eur. Uvedenými splátkami uhradila žalovaná žalobkyni časť pôžičky v celkovej výške 560,- eur.

7. Žalobkyňa prostredníctvom svojej splnomocnenej zástupkyne E.. F. P. listom zo dňa 7.3.2016 vyzvala žalovanú k úhrade nesplatennej časti pôžičky vo výške 1.640,- eur v lehote do 10 dní od doručenia tejto výzvy, pričom v obsahu tohto listu uviedla, že dňa 24.6.2013 žalovanej požičala sumu 2.200,- eur, a to na základe uzatvorenej Zmluvy o pôžičke, z ktorej sumy žalovaná vrátila len časť vo výške

560,- eur. Následne žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu Advokátska kancelária JUDr. Jaroslav Čibenka, s.r.o. Trenčín listom zo dňa 11.4.2016 žalovanú opätovne vyzvala na dobrovoľné uhradenie nesplatenej časti pôžičky vo výške 1.640,- eur s tým, že v opačnom prípade sa žalobkyňa bude domáhať svojho práva podaním žaloby na súde. Na uvedenú predžalobnú výzvu žalobkyne, ktorú urobila prostredníctvom svojho právneho zástupcu, žalovaná reagovala listom zo dňa 13.5.2016, v ktorom uplatnenú pohľadávku žalobkyne vo výške 1.640,- eur ako nesplatenú časť pôžičky nespochybnila čo do základu ani výšky. Svoju neschopnosť zvyšok pôžičky vrátiť odôvodnila len svojou nepriaznivou finančnou situáciou, keď poukázala na to, že u svojho zamestnávateľa dosahuje zárobok len vo výške 360,- eur mesačne, pričom jej mesačné náklady na bývanie predstavujú sumu 300,- eur.

8.V priebehu konania žalovaná k uplatnenému nároku žalobkyne namietala, že okrem žalobkyňou uvádzaných splátok jej na úhradu pôžičky poukázala tiež ďalšie splátky po 35,- eur mesačne, a to v mesiacoch október, november a december 2014, ako aj v mesiacoch január až jún 2016. Podľa žalovanej týmito splátkami žalobkyňa uhradila časť pôžičky vo výške 315,- eur. Žalovaná tiež namietala, že pri uzatváraní Zmluvy o pôžičke sa so žalobkyňou dohodli, že poskytnutú pôžičku jej splatí v 119-tich mesačných splátkach po 35,- eur, ktoré bude poukazovať vždy ku koncu toho-ktorého mesiaca.

9.Žalobkyňa na pojednávaní dňa 30.11.2016 spochybnila tvrdenie žalovanej o tom, že by jej v mesiacoch október, november a december 2014 ako aj v mesiacoch január až jún 2016 formou 35,- eurových mesačných splátok poukázala na úhradu pôžičky sumu 315,- eur a tiež spochybnila tvrdenie žalovanej, že táto sa pri uzatváraní Zmluvy o pôžičke zaviazala na základe ich vzájomnej dohody pôžičku splácať v pravidelných 35,- eurových mesačných splátkach. Žalobkyňa uviedla, že pri uzatváraní Zmluvy o pôžičke dňa 24.6.2013 sa obe zmluvné strany dohodli, že žalovaná jej pôžičku vráti čo najskôr, teda, že termín splatenia pôžičky medzi nimi dojednaný nebol. Žalovaná pritom na svoje horeuvedené tvrdenia, t.j., že v mesiacoch október až december 2014, ako aj v mesiacoch január až jún 2016 žalobkyňa uhradila formou splátok celkovo sumu 315,- eur, súdu nepredložila žiaden dôkaz. Rovnako súdu nepredložila žiaden dôkaz o svojom tvrdení, že poskytnutú pôžičku sa zaviazala splácať v 35,- eurových mesačných splátkach po dobu 119 mesiacov. Uvedené skutočnosti, ako už bolo uvedené, žalovaná nenamietala ani v liste zo dňa 13.5.2016, ktorý adresovala právnenému zástupcovi žalobkyne ako reakciu na predžalobnú výzvu ohľadne vrátenia pôžičky.

10. Podľa ustanovenia § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

11. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

12.Podľa ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

13.Zmluvou o pôžičke veriteľ prenecháva dlžníkovi na voľné nakladanie veci určené podľa druhu, t.j. veci zastupiteľné, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť mu po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého (toho istého) druhu. Právny vzťah založený zmluvou o pôžičke môže byť tak odplatný ako aj bezodplatný. Subjektmi tejto zmluvy, t.j. veriteľom a dlžníkom môžu byť tak fyzické ako i právnické osoby. Pre platnosť zmluvy o pôžičke sa nevyžaduje osobitná forma. Možno ju teda uzavrieť písomne, ústne ale i konkludentným prejavom. Pojmovými znakmi zmluvy o pôžičke sú: a) prenechanie veci na voľné nakladanie, b) druhovo určené veci, c) dočasnosť právneho vzťahu, d) povinnosť vrátiť veci rovnakého druhu, e) obvykle aj doba splatnosti pôžičky, t.j. určenie doby jej vrátenia. Ak však doba vrátenia pôžičky (splatenie dlhu) nie je dohodnutá, dlžník je povinný splniť dlh prvého dňa potom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal (§ 563 Občianskeho zákonníka).

14.Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 24.6.2013 uzavrela žalobkyňa so žalovanou ústnou formou Zmluvu o pôžičke, na základe ktorej žalobkyňa žalovanej vyplatila sumu 2.200,- eur s tým, že prevzatie uvedenej finančnej čiastky obe zmluvné strany potvrdili vlastnoručným podpisom na listine, ktorá sa nachádza na čl. 5 spisu. Spôsob aj termín vrátenia pôžičky medzi zmluvnými stranami dojednaný nebol a pokiaľ žalovaná v priebehu konania tvrdila,

že pôžičku sa zaviazala na základe dohody so žalobkyňou splatiť v 119-tich 35,- eurových mesačných splátkach, na toto svoje tvrdenie súdu žiaden dôkaz nepredložila. Naopak žalobkyňa v uvedenom smere tvrdenie žalovanej poprela. Až do podania žaloby žalovaná na úhradu pôžičky žalobkyni poukázala celkovo sumu 560,- eur, a to formou 35,- eurových mesačných splátok v dňoch 22.7.2013, 23.8.2013, 20.9.2013, 21.10.2013, 21.11.2013, 20.12.2013, 27.1.2014, 25.2.2014, 25.3.2014, 23.4.2014, 22.5.2014, 23.6.2014, 23.7.2014, 23.8.2014 a 23.9.2014 s tým, že odovzdanie a prevzatie uvedených splátok obe zmluvné strany potvrdili vlastnoručnými podpismi na totožnej listine, ktorá sa nachádza na čl. 5 spisu. Okrem uvedených 35,- eurových splátok žalovaná na úhradu pôžičky poukázala žalobkyni tiež na jej účet vedený v peňažnom ústave VÚB banka, a.s. Bratislava 3 splátky v celkovej výške 35,- eur, o čom svedčia výpisy z účtu žalobkyne, ktoré sa nachádzajú na čl. 8 až 9 spisu. Keďže žalovaná uhradila žalobkyni poslednú splátku na úhradu pôžičky v mesiaci december 2015, žalobkyňa prostredníctvom svojej splnomocnenej zástupkyne E.. F. P. doručila list zo dňa 7.3.2016, v ktorom žalovanú vyzvala na uhradenie nesplatennej časti pôžičky vo výške 1.640,- eur v lehote do 10 dní od doručenia tejto výzvy. Keďže žalovaná si svoju povinnosť aj napriek výzve žalobkyne, ktorou jej určila termín splatenia pôžičky, nespĺnila, žalobkyňa sa dôvodne svojou žalobou domáhala uspokojenia svojej pohľadávky.

15. Na pojednávaní dňa 30.11.2016 žalobkyňa uviedla, že po podaní žaloby jej dňa 29.11.2016 žalovaná uhradila časť zo žalovanej sumy vo výške 35,- eur. Z uvedeného dôvodu žalobkyňa podaný návrh v časti o zaplatenie sumy 35,- eur zobrala späť a žiadala konanie zastaviť. Rovnako na pojednávaní dňa 30.11.2016 žalobkyňa zobrala podaný návrh späť a žiadala konanie zastaviť v časti o zaplatenie uplatneného úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.640,- eur od 29.4.2016 do zaplatenia.

16. Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd vyhodnotil uplatnený nárok žalobkyne na vrátenie nesplatennej časti pôžičky ako dôvodný a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Zároveň podľa § 144 ods. 2 CSP konanie v časti o zaplatenie sumy 35,- eur a v žalobe uplatneného úroku z omeškania zastavil.

17. Žalovaná vzhľadom na svoju negatívnu osobnú a majetkovú situáciu žiadala, aby bola zo strany súdu zaviazaná k povinnosti zaplatiť žalobkyni neuhradenú časť pôžičky formou pravidelných mesačných splátok. Túto svoju žiadosť odôvodnila tým, že u svojho zamestnávateľa v P. K. C. Y. J. L. dosahuje brutto príjem len vo výške 480,- eur. Z pracovnej zmluvy, ktorú žalovaná súdu predložila, vyplýva, že od 24.5.2016 je zamestnaná v spoločnosti CBG, spol. s.r.o. Bratislava s dohodnutou základnou mzdou vo výške 486,- eur mesačne. Z dohody o vykonaní práce, ktorú žalovaná súdu predložila, vyplýva, že žalovaná podľa § 226 Zákonníka práce je zamestnaná u G. H., E.. J. XX/XX, G. F. ako pomocná čašníčka v pohostinstve s tým, že práce bude vykonávať v rozsahu 250 hodín od 1.10.2016 do 31.12.2016 za dojednanú odmenu 2,33 eur/hodina. Vychádzajúc z toho, že žalovaná má zabezpečený pravidelný mesačný príjem, pričom súdu nezdokladovala podrobne svoje celkové majetkové pomery, súd jej žiadosti o povolenie splácať priznanú pohľadávku žalobkyni v pravidelných mesačných splátkach nevyhovel.

18. Žalobkyňa bola v konaní proti žalovanej v celom rozsahu úspešná, preto jej súd v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100% s tým, že v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1, 2 C.s.p. v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Náležitosťou podania urobeného v prebiehajúcom konaní je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa § 363 C.s.p. sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva

v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne neplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na exekúciu.